

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugereren.

Nr. 5.

Torsdag den 24. April.

1913.

Hver Formiddag og Aften kan man se en gulmalet Vogn, der rumler hen ad Haslev Gade. Det er Deligensen, der gaar mellem Rønnede og Haslev, og Kusken, der kører den, er den gamle Henrik Bahn.

Som han sidder der paa Bukken i sin røde Kappe, minder han om en rigtig Julenisse, og det store, hvide Skæg og det godmodige Blik i de missende, graa Øjne gør Ligheden endnu mere paafaldende.

I 40 Aar har Bahn kørt den samme Vej frem og tilbage, en Tur paa ca. 7 Mil om Dagen, hvad enten Solen skinnede, Regnen strømmede ned, eller Sneen laa alenhøj paa Vejen.

Hvis vi regner Aaret til 360 Dage, kan vi finde, hvor mange Mil den gamle Bahn har kørt. Det bliver $7 \times 360 \times 40 = 100,800$ Mil. Som bekendt er Afstanden til Maanen ca. 50,000 Mil, og hvis vi dividerede det op i de 100,800 Mil, faar vi 2,01. Det vil altsaa sige, at Bahn har kørt til Maanen, tilbage igen, og nu er han atter paa Vej derop.

Jeg synes altid, der er noget barnligt fornøjet ved gamle Bahn, og det kan være, det skyldes de fem livlige Skolepiger, der hver Morgen kører med ham hertil Byen. Naar en eller anden af dem sidder ved Siden af ham paa Bukken og sludrer og ler, lysner det i det gamle, skæggede Ansigt, og hele det fornøjede, lille Selskab i Postvognen spreder saaledes baade Solskin og godt Humør ud til andre Mennesker fra den tidlige Morgenstund.

Amatørfotografering.

— 0 —

At det er morsomt at fotografere, er der vist meget faa, der tvivler om; det er mere Ulejligheden og Omkostningerne, man er bange for.

Man opnaar som Amatørfotograf det samme som den dygtige Tegner, blot bedre, nemmere og billigere. — Et godt Fotografiapparat kan nu faas til en Pris af ca. 20 Kr. Det kan medbringes paa

Rejser og Udflugter og hjælpe til med at fæstne morsomme Situationer og skønne Egne i Hukommelsen. Folk er glade for at blive fotograferet, og især er det morsomt at opbevare sine Fotografier og derved bevare gamle Indtryk af kendte Steder og Personer.

Og alle Vegne er man velkommen med et Fotografiapparat og vinder sig Venner og Beundrere ved sin Virksomhed.

Hvad enten det er et Selskab, der mangler Underholdning, en lykkelig Fader, der gerne vil have sin dejlige Unge fotograferet, 1 Aar gammel, 2 Aar, 2¹/₂ Aar, paa Hovedet, paa Armene, paa Benene, i alle mulige og umulige Stillinger, Bedstemoder, der dog saa forfærdelig gerne vil fotograferes med „Dengse“, eller man stiller sig op paa et Gadehjørne med et halvt Hundrede Gadedrenge langt udenfor Apparatets Rækkevidde og som Regel uden Plade i Kassetten), alle er de Amatørfotografens Venner og Yndere af hans Kunst.

Fornøjeligt er det i hvert Fald at fotograferer! Og Kunsten er saamænd slet ikke saa stor. Blot man sætter sig for, nu vil jeg fotograferer, og saa er omhyggelig og paapasselig, saa skal De se, hvor det gaar. Først faar man selvfølgelig spildt et I ar Plader, — saa begynder man at kunne „omtrent se, hvad det skal være“ (til stor Fryd for hele Familien), og efterhaanden bliver det bedre og bedre. En skønne Dag vinder man „Verden og

Vi's Maanedspræmie, og fra det Tidspunkt er man ivrig Amatørfotograf.

Saa begynder man at eksperimentere med Forstørrelser og Lysbilleder, stadigvæk aabner der sig nye Felter. En Dag henrykker man maaske Tante Bine ved at fotograferer hende uden Vorte paa Næsen el. l.; eller man fotograferer Tante Rikke oppe at ride paa Frederik d. VII.s Statue midt paa Køge Torv med en Flok hujende Gadedrenge rundt omkring.

(Sluttes i næste Nr.)

Brevkasse.

—o—

Højstærede Redaktion!

Vær saa venlig at optage følgende Linier:

Det er let at gøre Nar ad andre,
det er saa svært med Rødspætnavn at
vandre.

Jeg maa jert Blad med Konfiskering true,
naar I saadanne Øgenavne bruge.

Den Dreng kan ej gør' for, han er
rødhaaret;
men I kan gøre for, I har ham saaret.
Brug nu ej Udtryk mer' som „Ild paa
Kvisten“,

Thi da I vistnok ender i Arresten!

„Perpetuum mobile“.

—0—

For nogen Tid siden mente en Elev her paa Skolen — Navnet vil jeg ikke nævne — at have opfundet Evigheds-maskinen. Efter at have indsendt Tegningen til „Dansk Patentselskab“ gik han i en umaadelig Spænding, var nervøs og aandsfraværende. Endelig kom Svaret — Maskinen kunde gaa, til den var slidt op, men heller ikke længer.

Det tog svært paa ham, men han kom da over det uden at tage synderlig Skade paa Forstanden; og for at forebygge, at nogen her fra Skolen ender i Daarekisten, fraraades det alle at beskæftige sig med slige nervepirrende Opfindelser.

En Elev.

Redaktionen vilde gøre mig en stor Glæde ved at optage dette lille Digt:

Mel.: Jæg elsker de grønne Lunde.

Vi elsker Fru Blockes Kager
med den dejlige Fløde paa,
thi ingen i Danmark smager
saa godt som vi der dem faa.

Saasnaert vi har Penge paa Lommen,
vi besøger vor kære Ven,
for der at fylde Vommen,
til vi ikke har en Skilling igen.

Og har vi saa ingen Penge,
saa ta'r vi bare paa Kridt.
Saa smiler til Käty vi længe,
og hun gi'r os altid lidt.

Et Lyspunkt det er paa Skolen,
at Fru Block hun bor saa nær,
for os da skinner Solen,
selv om det er Regnevejr.

Derfor Fru Block vil vi prise,
saalænge vi aande kan.
Hun fortjener denne Vise,
thi hvert Ord i den er sand.

En Abonnent.

Det gør os meget ondt, at den ærede Indsender viser sig i Besiddelse af saa lidt poetisk Sans; men af ren og skær Medlidenhed nænner vi ikke at udelade Digtet, skønt dets rette Plads er i Papirkurven.

Red.

Kære Støvsuger!

Indsug blandt alt det andet Snavs
ogsaa dette lille Rim:

Mel.: Ved Bov, der slog en Kugle mig.

I Haslev paa Stationen kan man se,
bummelum,
en stor Flok Skoletøse gaa og le,
bummelum,
af Drengene er der heller ikke faa,
bummelum,
de meget tæt i lange Rækker staa,
bummelum.

Især ved Totoget da er det slemt,
da kan de nemlig naa derved saa nemt.
De kommer for Farvel at ta' med dem,
der her fra Skolen skal med Toget hjem.

De tvende Søstre Sauerbreyer gaar,
som om de Hov'det ned i Maven slaar
paa hver og en, der gaar paa deres Vej.
Dog, det forskrækker deres Venner ej.

Den lange Bent han spanker hid og did
og smiler lidt til dem, der gaar forbi.
Mens „Nolle“ sidder gemt i dunklen Krog
og læser flittigt i en Skolebog.

I Snak med Kammerater Frida staar
med Fletninger, der fast til Jorden naar,
Og man af Snakken bliver ikke træt,
før Toget holder udfor med et Sæt.

Man Toget bort fra Haslev rulle ser,
„det muntre Kompagni“ dog stadig ler;
thi Slidet er forbi nu for i Dag. —
De andre vandrer hjem i Ro og Mag.

Spytklatten.

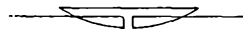
Gymnastikopvisningen.

—o—

Gymnastikeksamen vil blive afholdt i nær Fremtid, maaske en af de sidste Lørdage før Pintseferien i Stedet for som ellers en af de sidste Dage før Afslutningen. Grunden til denne Forandring

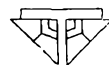
skyldes Varmen, der de andre Aar har været meget generende for Gymnasterne.

Det bliver forhaabentlig en Opvisning, der vil give et godt Resultat, saa den rige Tilskuerkreds, der plejer at samles ved enhver af Skolens Opvisninger, ikke bliver skuffet.

I Mandags vendte Frk. Balslev efter sin tre Ugers lange Sygdom tilbage til Skolen og genoptog sine Timer i alle Klasserne.

Saavel i de to Examensklasser som i de mindre Klasser tages der nu fat med fuld Kraft, saa der trods den afbrudte Undervisning kan opnaas et fint Resultat til Eksamen.

Ved en Begravelsesmiddag blev der engang serveret en Lagkage, hvorpaa der stod:

„Vi ses igen“!

Redigeret af Realen.

Udkommer hveranden Torsdag.

Trykt i Haslev Bogtrykkeri. (C. Bagger).